

Deres Majestæt at kunne opnaa dette paa den Maade, Kongen anser for den bedste uden Indblanding fra Altingets Side. Kongen kan ifølge den i Forfatningsforslagets § 1 optagne Bestemmelse med den islandske Ministers Kontrasignatur fastslaa den af ham ønskede Ordning paa en for Island bindende Maade, der saalænge Kongen fastholder sit Ønske, vil være af den samme Holdbarhed som den nuværende Statsraadsbestemmelse.

Man har i Altinget haft Forstaaelsen af, at Kongen ventelig vilde benytte sin Ret til at fastslaa, at de paagældende Sager fremdeles forelægges ham i Statsraadet.

Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at man befrygter, at der i Bestemmelsen om, at man for at have Valgret til Altinget enten skal være født paa Island eller have boet der i 5 Aar, foreligger et Indgreb i den almindelige Indfødsret som et Fællesanliggende. Paa Island har ingen tilsigtet dette. Forfatningsforslaget har paa dette Punkt den samme Ordlyd, som Forslaget i 1911 havde. Det maa ganske vist erkendes, at der for Statsborgerne fremkommer en Forskel med Hensyn til Valgret til Altinget, eftersom de er fødte paa Island eller ikke, idet de første kun behøver at have haft fast Bolig i *Valgkredsen* i 1 Aar, medens de andre derhos skal have haft fast Bopæl i *Landet* i 5 Aar før Valget.

Men den Fortrinsret, som de paa Island fødte i denne Henseende vilde komme til at nyde, har ikke den almindelige Indfødsrets begrebsmæssige Indhold. Indfødsretten tilkommer jo f. Eks. ikke alene dem, som faktisk er fødte i Riget, men ogsaa indfødte Statsborgeres Børn, der fødes paa Rejse eller under Ophold udenlands, men den ved den islandske Forfatningsændring fastslaaede Særstilling overfor Valgrets Nydelse til Islands særlige Lovgivningsorgan, Altinget, tilfalder udelukkende dem, der *faktisk* er fødte der, men ikke dem, som retlig maa betragtes som Indfødte, og den tilfalder *alle*, som fødes i Island, uden Hensyn til, hvor de retlig hører hjemme. Udenrigske Forældres Børn, som er født paa Rejse i Island, falder under Bestemmelsen, hvorimod islandske Forældres Børn, som fødes paa Rejse i Danmark eller udenlands, ikke falder derunder. Bestemmelsen er ikke ment som *Udvidelse* af Rettigheder, men som en *Begrænsning* af de valgberettigedes Antal, begrundet paa Urimeligheden af at lade Valgrets Fortabelse for et længere Aaremaal være Følgen af en Udenlandsrejse, som en af Landets faste Borgere maatte foretage, med midlertidig Opgivelse af fast Bopæl.

Denne Valgretsbestemmelse vil ikke kunne paaberaabes som Præcedens for, at den særlige islandske Lovgivningsmagt skulde kunne knytte Nydelsen af andre borgerlige Rettigheder, saasom Handel, Fiskeri o. s. v. til Fødsel paa Island, og derved udelukke danskfødte Statsborgere.

Denne Valgretsbe­grænsning har sine aldeles særlige Grunde og særlige Karakter og har intet at gøre med Spørgsmaalet om Indfødsret.

At indføre en særlig Indfødsret for Island ved ensidig islandsk Lovgivningsakt har sikkert ikke været i nogen Mands Sind eller Tanke ved Vedtagelsen af den foreliggende Forfatningsændring.“

Konseilspræsidenten udtalte derefter:

„Naar det paa det sidst afholdte Alting vedtagne Forfatningsforslag fastsætter, at Islands Minister skal „forelægge Kongen Love og vigtige Regeringsanliggender der, hvor Kongen bestemmer“, vil denne Forfatningsforslagets Bestemmelse kun derved